

Aleksis K – viikonvaihte

Tämä on nyt tätä?

Keskiviikkona iltapäivällä alkoi taas sataa. ”Tämä on sitä ilmastonmuutosta”, tulin maininneeksi, mutta heti sen sanottuani tajusin, että olisi pitänyt olla hiljaa. Loppuilta kului hysteeriseksi säikähtäneen perheen rauhoittelussa eikä yöllä saatu nukutuksi silmäntäyttäkään.

Sängyssä piehtaroidessa oli aikaa vähän laskeskella. Illan aikana oli satanut kotipihalle ainakin viiden millimetrin kerros vettä, lanttopaikkoihin enemmänkin. Jos ilmastonmuutos jatkuu kymmenen vuotta tätä tahtia, siis viisi millia päivässä, se merkitsee vedenpinnan nousua yli 18 metriä, eli kolme kertaa enemmän kuin on tähän asti pahimmissa kauhukuvissa ennustettu. Tuvalu, Vanuatu, Nauru-saaret ja ne muut hukkuvat jo tänä syksynä, ja muutaman vuoden kuluttua myös puolet Suomesta on veden alla.

Torstaina aamupäivällä taivas kuitenkin selkeni ja aurinko alkoi lämmittää. Puoleen päivään mennessä rapakot olivat haihtuneet ja ruoho vihersi kuin ennen. Hetken tuntui helpottavalta, ettei ilmastonmuutos ollutkaan niin ärhäkkä kuin oli yöllä tuntunut. Sitten kuitenkin iski uusi huoli: entäs jos tuleekin suuri kuivuus?

Taas piti laskeskella. Kun eilinen viiden millin vesikerros haihtui auringonpaisteessa parissa tunnissa, sehän merkitsee jatkuessaan sitä, että viimeistään ensi keväänä alkavat pohjavedetkin kuivua. Kaivot ehtyvät, maat halkeilevat, kasvit eivät saa enää vettä eivätkä eläimet rehua. Ja kun on kuivaa, on varmaan myös kuumaa. Lisälämpö tuo Suomeenkin kaiken maailman ötökät, kuten ruskohuippanan ja räापysjäytäjän. Ne tulevat samaa reittiä kuin hirvikärpäset, punkit ja tappajaetanat jo aikaisemmin ja syövät suihinsa kaiken minkä irti saavat. Ilmastonmuutos johtaa nälänhätään.

Tuli perjantai ja kolmas päivä, ja taas muuttuivat ihmiskunnan tulevaisuudennäkymät. Uutisissa kerrottiin Amerikasta ja Intiasta, jossa poikkeukselliset säät ajoivat kokonaisia kansakuntia evakkoon. Suomessakin tuntui tuuleskelevan tavallista rapsakkaammin, joten varmaan olivat maailman myrskyt myös tänne tulossa. Taas oli helppo laskea, mihin tilanne ajautuisi. Jos eilen tuuli 4 metriä sekunnissa ja tänään jo kolme kertaa kauheammin, jo huomenna olisi täysi hurrikaani päällä ja tuulen nopeus vähintään 36 metriä sekunnissa. Sellainen haipakka heittelee autoja ja taloja mihin sattuu ja ihmisiä niiden mukana.

Mutta eipä vieläkään tullut valmista. Iltaan mennessä tuuli tyyntyi ja aurinko laski länteen oikein kauniisti. Sää tiedotuksessa kerrottiin, että olisi tulossa hyvä ulkoiluviikonloppu, eikä sateitakaan olisi kuin jossain Ilomantsissa vähäsen.

Näytti siis taas kerran siltä, että ilmastonmuutos on peruutettu. Mutta onko se todella? Jospa ensi viikolla on taas edessä sama rulljanssi? Jotta tältä vältyttäisiin, on pakko esittää kaino toivomus Al Gorelle ja Mette Mannoselle ja keitä niitä ilmojen haltijoita onkaan: Päättäkää jo vihdoin, tuleeko sitä ilmastonmuutosta vai ei, ja kertokaa meillekin, milloin se tapahtuu, jotta voimme alistua kohtaloomme ilman että tarvitsee mennä päästään sekaisin kerran päivässä.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)